אין מעמידין פרק שני עבודה זרה כז.

רופא מומחה. לא מרע נפשיה לשוויה כרות שפכה: **אלא לעולם איפוך כדאפכינן מעיקרא.** דלרבי יהודה כותי אסור ועובד כוכבים מומר דעובד כוכבים אין דרכו למול בניו לשם עבודת כוכבים ולשפיכות דמים לא מיים הואיל ואמרים על גויו: **ודקשיא לך דרבי יהודה אדרבי יהודה.** דפסיל מילת עובד כוכבים מגזירת הכתוב [כו:] ההיא ר' יהודה הנשיא היא: **מ"ע דרבי יהודה.** כר פלוגתא דרבי יוסי דפסיל כותי: **לה' המול.** ועשה פסח לה' המול וגו' וגרים היה מילה לשמה הלכך כותי פסול דמל שלא לשמה אבל עובד כוכבים לא מהיל אלא אדעתא דישראל שאומר לו מהול והיינו לשמה: **המול ימול.** רבויא הוא: **בפסח כתיב.** לה' דקרא אפסח קאי שתהא עשייתו לשמה: **ואתה אם בריתי תשמור.** חדענ אחריך ולא עובד כוכבים: **המול ימול.** קרי ביה המל ימול מי שהוא מהול ימול אחרים: **נגנוני.** אומה מהולה: **קונס שאני נהנה לערלים.** מה שאני נהנה מן הערלים אסור עלי בקונס וקונס הוא לשון הקדש: **שמקו אחיו מתמת מילה ולא מהלוהו.** לזה שלא ימות: **ופקח.** ע"י שליח: **ובכרת.** אמרה לאחר וכרת: **מתני' מתרפאין מהן.** מקבלין מהן רפואה: **ממון ונפשות** בגמרא מפרש: **ואין מספקין מהן בכל מקום.** אפילו בשבילי הי"ל שעובדין שם מדיר שמא יתחון לומרו בתעבר: **גמ' רפוי נפשות בחנם.** כלומר מעצמו ומנפשו הוא עושה כמו אם יש לא נפשכם (נראשית כג) כדעתכם: **בשכר.** לא קטיל דחיים להפסדא דאגריה: **ריפוי ממון מכה אין בה סכנה.** שיכול העובד כוכבים לקלקלו שתכאב לו יותר ויוציא ממון לרפואות: **ריבדא דכוסילתא.** כלי אומן המקיז בכתפים. ריבדא מכת הכלי ובלע"ז פיינדר"ל. כלומר אי כבדא לי ריבדא דכוסילתא שהקיז לי אומן ישראל לא אמינא לעובד כוכבים לאסוייה להעביר הכאב דאסור למסור גופו כיד עובד כוכבים: **ריפוי נפשות גופו.** ואפי' אין סכנה בדבר:

סכר

ברופא מומחה. ואפילו אינו מומחה למילה לא מרע נפשיה בכל דבר שיתעסק בו: **וכי** היכן מצינו מילה לשמה. הכא משמע דלרבי יהודה אע"ג דבעי מילה לשמה מסקינן דמכשר לה בעובד כוכבים ותימה מ"ש מגנו דבניגן לשמה ופסלינן כתיבת עובד כוכבים בגט פ' [המביא] (גיטין דף כג. ושם ד"ה עובד כוכבים) משום דעובד כוכבים אדעתא דנפשיה קעביד וי"ל דלא דמי לדעולם עובד כוכבים אדעתא קא עביד גבי מילה דאתמת לשמה קאי כל זמן שאינו עושה לשם הר גרזים אם כן בעובד כוכבים דאתמת קעביד כשרה אבל גט אשה אתמת לאו לשמה דאתם אשה לאו לגירושין עומדת הלכך גט בעובד כוכבים פסול והלכך צריך שיפרש כותב הגט בתחלת הכתיבה אני כותב לשם פלונית והוא הדין בס"ת צריך שיאמר בפירוש בתחלת הכתיבה אני כותב לשם תורת ישראל והאזכרות לשם קדושה דאתמת לאו לשמו קאי וכן משמע פרק הניחקין (גיטין דף מד:) אזכרות שלו לא כתבתי לשמן משמע לא פירשתי לשמן דאי אתמת כשר עד שיפרש שלא לשמן וכן היה לו לומר בתבתים שלא לשמן וכן משמע נמי בפרק השולח (שם דף מה:) גבי רשב"ג שהתיר בניידן ליקח ספרים מעובד כוכבים ומקשה ורשב"ג עיבוד לשמן בעי כתיבה לשמן לא בעי ומדפסיל כתיבה בעובד כוכבים ס"מ דאתמת לאו לשמן דאי אתמת לשמן ליתכשר כמו במילה ואי"ת כיון דאתמת לאו לשמן א"כ פרק השולח (שם דף מה:) גבי ס"ת תפילין ומזוזות שנכתבן מן מסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולים שנאמר וקשרתם וכתבתם כל שיעבו בקשירה ישנו בכתיבה למה לי קרא תיפוס ליה דעובד כוכבים אתמת עביד ואתמת פסול י"ל דתני עובד כוכבים אגב אשה וקטן דה"ל אתמת לשמן ליתכשר לשמן אי"ת כיון דאתמת לאו לשמן אי"ת פרק השולח (שם דף מה:) גבי ס"ת תפילין ומזוזות שנכתבן מן מסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולים שנאמר וקשרתם וכתבתם כל שיעבו בקשירה ישנו בכתיבה למה לי קרא תיפוס ליה דעובד כוכבים אתמת עביד ואתמת פסול י"ל דתני עובד כוכבים אגב אשה וקטן דה"ל אתמת לשמן ליתכשר כמו במילה וא